

УТРО

*Докосване на треви и слънце!
Ражда се омара...
Изтича прасковен сок
от бузите на зора изгряла:..
Вишневи устни целуват
ахатен небосвод!
Откраднати сълзи
с песента на славеи
се прокраждат...
И неясна вселена-сладост
към сърцето пълзи!
Зелените коне слънцето възсягат!
И се сипе огнен дъжд!
Върху Земята!
Върху шумата,
от щастие онемяла!*